

Chương 552: Trộm Mộ (2) - Người Đã Khuất

(Số từ: 2391)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:15 PM 11/09/2023

—Lăng mộ Hoàng gia nằm trong Cung điện Hoàng gia.

Xâm nhập vào Cung điện Hoàng gia cũng khó như xâm nhập vào Temple.

Đương nhiên, bây giờ Temple gần như trống rỗng, xâm nhập Cung điện Hoàng gia có thể khó khăn hơn, nhưng đột phá cửa vào là như nhau.

Người ta phải có thể liên quan đến nhập cảnh và nhập cảnh trái phép là không thể.

Đương nhiên, vào bằng Ma pháp, bao gồm cả [Dịch chuyển tức thời], là không thể.

Cổng dịch chuyển trong Cung điện mùa xuân không hoạt động nếu không có hiện vật kích hoạt và ngay cả khi có hiện vật, cổng đã bị hỏng khiến việc vào là không thể.

Sarkegaar có thể biến thành một con chim và vào Temple, nhưng tôi không thể làm điều đó. Nói một cách chính xác, ngay cả khi tôi có thể biến hình, tôi sẽ không thể bay được.

Ngay cả khi tôi có thể, sẽ không có ích gì nếu tôi bước vào một mình. Tôi có thể sử dụng sức mạnh ô uế nằm trong Tiamata, nhưng tôi không thể kiểm soát nó một cách tự do như Olivia.

Charlotte đề xuất một số cách để chúng tôi xâm nhập vào Cung điện Hoàng gia, nhưng tất cả đều có rủi ro đáng kể và không hoàn hảo.

Sẽ thật kỳ lạ nếu Charlotte biết cách đột nhập vào Cung điện Hoàng gia mà không được phép ngay từ đầu.

Hầu hết những người ưu tú của Đế chế, bao gồm cả Shanapell, đã rời bỏ vị trí của họ.

Ngay cả khi chúng tôi bằng cách nào đó xâm nhập vào Cung điện Hoàng gia và bị phát hiện, chúng tôi có thể gây ra sự tàn phá và trốn thoát, nhưng tin tức về sự trở lại của Ma vương sẽ là vấn đề cho cả Đế quốc và Liên minh.

Mọi người sợ tôi.

Chỉ ý nghĩ rằng Đế chế có thể sụp đổ dưới sự tấn công của Ma vương trong khi tôi phá hủy cánh cổng có thể khiến Liên minh rơi vào hoảng loạn.

Chúng tôi đến đây để thực hiện một kế hoạch táo bạo, hy vọng rằng sẽ không có náo động nào xảy ra.

Việc thâm nhập vào Cung điện Hoàng gia không chỉ là trách nhiệm của tôi, ít nhất là vào lúc này...

Chưa, vì chúng tôi không vào bây giờ.

Vì vậy, hiện tại, chúng tôi đang ở một nơi an toàn hơn: Nghĩa trang Quốc gia ở ngọn đồi phía bắc của Cung điện Hoàng gia.

Nơi đây quả thực là nơi yên nghỉ vinh dự của những người đã lập công lớn.

Không chỉ những người vào Lăng mộ Hoàng gia là anh hùng.

"Thật ngạc nhiên."

Chúng tôi đang đứng trên một vùng đồng bằng nơi có thể nhìn thấy Nghĩa trang Quốc gia ở phía bắc của Cung điện Hoàng gia từ xa.

Nó giống một công viên hơn là một nghĩa trang, là một khu vực rộng lớn và được bảo trì tốt.

Lý do nó vẫn còn nguyên vẹn mặc dù nằm ở vùng ngoại ô của Cung điện Hoàng gia là vì những con quái vật không thấy giá trị gì trong việc phá hủy nơi này.

Rốt cuộc, quái vật không quan tâm đến xác chết.

"Thật ngạc nhiên, có những người đến và đi."

"Họ phải ở đây."

Tất nhiên, có quân đội ở lối vào lớn, và khá nhiều du khách đã được nhìn thấy.

Họ có thể là người thân trong gia đình hoặc những người đến an ủi những chiến binh đã khuất.

Cuộc sống dù khó khăn đến đâu cũng phải có người đến tri ân. Trên thực tế, có thể có nhiều khách truy cập hơn trong thời gian như vậy.

Mọi người thương tiếc, tưởng nhớ và đau buồn cho người chết.

Chúng tôi đến đây để đánh cắp xác chết từ họ.

Bất cứ ai cũng có thể đến để bày tỏ sự kính trọng của họ, và bất cứ ai cũng có thể ở nơi này.

Có quân đội và người gác cổng, nhưng người ta không cần có tư cách đặc biệt để vào đây.

Đó là lý do tại sao chúng tôi có thể vào Nghĩa trang Quốc gia mà không gặp bất kỳ trở ngại nào, giống như những người khác đến và đi tự do.

Nó giống như một công viên đồ sộ hơn là một nghĩa trang.

Lăng mộ Hoàng gia tất nhiên là nơi chỉ có Hoàng gia mới được vào, trong khi nơi này mở cửa cho công chúng.

Người ta có thể tự hỏi mục đích của việc có một Nghĩa trang Quốc gia rộng lớn như công viên như vậy là gì đối với những người đang đấu tranh để sinh tồn.

Có lẽ thật may mắn là nền tảng của Thủ đô Hoàng gia đã không sụp đổ đủ để xảy ra cuộc đột kích lăng mộ ở nơi này.

Cho rằng đó là một khu chôn cất, những người đi ngang qua duy trì thái độ ảm đạm, bất kể vẻ ngoài của họ.

Khi bước vào, họ không tìm thấy ngay một tập hợp dày đặc các ngôi mộ, mà thay vào đó, họ phát hiện ra một bản đồ chỉ ra nhiều không gian khác nhau được chỉ định cho mục đích tưởng niệm.

Nhìn vào bản đồ, Olivia khoanh tay.

"Khu vực này được chia thành nhiều phần. Có vẻ như nghĩa trang đã được mở rộng về phía đông. Có một phần dành riêng cho những người lính đã ngã xuống."

Các khu vực mà họ có thể ở khác nhau tùy theo mức độ thành tích của họ.

Một số được chôn cất trong những ngôi mộ ngoài trời, trong khi có những ngôi đền và hầm mộ dưới lòng đất dành cho những người có công lớn.

"Đầu tiên, chúng ta sẽ viếng thăm nghĩa trang của những người lính, và sau đó chúng ta sẽ đi đến hầm mộ trung tâm."

Họ chắc chắn là những người kỳ lạ, vì họ sẽ không bị trừng phạt vì hành động của mình...

Trong khi những người khác than khóc với vẻ mặt ảm đạm, họ đang âm mưu ăn cắp.

Không, ý định của họ thậm chí còn tồi tệ hơn trộm cắp.

"Bên cạnh có không ít người, trời còn sớm, chúng ta nên đợi đến đêm mới hành động."

Mặc dù thời gian đã trôi qua kể từ khi họ đến Thủ đô Hoàng gia do đi bộ, nhưng bây giờ vẫn còn là ban ngày.

"Chúng ta có thời gian. Hãy đến đó."

Thấy nơi tôi chỉ, Olivia nghiêng đầu, và Harriet cũng làm như vậy.

Nơi tôi chỉ trên bản đồ không phải là một địa điểm bình thường.

Những nắm mồ vô thừa nhận.

Chỉ nhìn vào nó thôi cũng khiến trái tim họ nặng trĩu, nhưng Charlotte đã nói với họ.

"...Họ ở đó."

—Epinhauser và Loyar.

Họ đã nghe nói rằng ngôi mộ của cả hai ở đây.

—Vào ngày xảy ra thảm họa Cổng xảy ra.

Epinhauser, Loyar, Lucynil và Sarkegaar đã đến giải cứu tôi.

Epinhauser và Loyar chết, trong khi Lucynil và Sarkegaar bị bắt.

Ngay từ đầu, xác của họ đã không được đặt tại nghĩa trang quốc gia này.

Mặc dù không rõ chi tiết, nhưng họ đã được chôn cất trong Những ngôi mộ vô thừa nhận của nghĩa trang quốc gia thông qua một số phương tiện.

Cả hai đều bị coi là những kẻ phản bội nhân loại, đứng về phía Ma vương. Vì vậy, họ không thể khắc tên trên bia mộ. Chôn cất họ trong Những Ngôi Mộ Vô Danh của nghĩa trang quốc gia có thể là một hình thức hối tiếc và chuộc lỗi của Hoàng tộc Gardias.

Không phải là nó sẽ mang người chết trở lại.

Olivia và Harriet biết rằng Epinhauser, một giáo viên, đã hy sinh khi chiến đấu để cứu tôi, và họ cũng biết về Loyar.

Epinhauser và Loyar, những người không thể khắc tên trên bia mộ do danh tính của họ, đã trở thành chủ nhân của Những Ngôi mộ Vô thừa nhận.

"..."

Những bia mộ không tên trải dài quanh tháp tưởng niệm. Tôi không biết trong số vô số bia mộ đó, bia mộ nào thuộc về Loyar và bia mộ nào của Epinhauser.

Harriet và Olivia cũng có vẻ nghiêm nghị.

Họ có sợ những gì tôi có thể nói không?

Một trí tưởng tượng đáng sợ.

Họ không thể không nghĩ đến mục đích của chúng tôi ở đây và mối liên hệ của nó.

Họ có thể nghĩ rằng tôi sẽ cố hồi sinh Loyar và Epinhauser thành Death Knight.

"Reinhardt... cho dù có trở lại, bọn họ có lẽ cũng sẽ không có ý thức cùng tự giác..."

"..."

"Hồi sinh người chết khác với việc trở thành Death Knight khi còn sống."

Epinhauser, người từng là Swordmaster.

Loyar, người được cho là thậm chí còn giỏi hơn.

Đương nhiên, biến họ thành Death Knight sẽ rất hữu ích.

Nhưng đó sẽ không phải là trường hợp đó.

"Tại sao anh nên làm vậy?"

Có thể là ích kỷ, nhưng không còn cách nào khác.

"Anh không muốn biến một người mà mình biết thành một thứ như thế."

Tôi đến đây để tạo ra những công cụ tiêu hao cho chiến tranh.

Và tôi không có ý định tham gia vào hành động khủng khiếp là sử dụng những người đã từng quý giá đối với tôi. Tuy nhiên, việc tạo ra những thứ như vậy từ những người xa lạ không làm cho hành động bớt kinh hoàng hơn.

Không, chính cái ý nghĩ chấp nhận người lạ, nhưng không chấp nhận người thân, thậm chí còn ích kỷ kinh tởm hơn.

Dù ý nghĩ có kinh khủng đến đâu, tôi cũng phải tạo ra những công cụ mà tôi có thể coi là có thể sử dụng được.

Và những người này là những sinh vật mà tôi không thể coi là công cụ đơn thuần.

Họ là những người đã hy sinh vì tôi.

Hãy để họ được, ít nhất.

Nuôi họ một lần nữa sẽ không mang lại linh hồn của họ.

Không, nếu linh hồn của họ quay trở lại, đó sẽ là một điều kinh hoàng.

Tôi không thể nói chắc chắn có bao nhiêu sự khác biệt giữa việc khai thác cái chết của những người xa lạ và khai thác cái chết của những người quan trọng với tôi.

Nhưng có lẽ sự thiên vị đó là khó tránh khỏi.

Loyar muốn gì?

Có vẻ như cô ấy muốn tái thiết Ma giới, nhưng cũng có vẻ như cô ấy không muốn.

Cô ấy có vẻ không trung thành lắm với tôi, nhưng cuối cùng, cô ấy là một cấp dưới trung thành, không khác gì Sarkegaar.

Mọi người trong Rotary đều chết.

Sau khi mất tất cả, Loyar đã chết trong khi cố gắng bảo vệ tôi, thứ cuối cùng mà cô ấy còn lại.

Tôi không biết nhiều về Loyar.

Và tôi còn biết ít hơn về Epinhauser.

"Anh vẫn chưa hiểu."

"Chuyện gì anh không hiểu vậy?"

"Tại sao Epinhauser lại chết khi cố gắng cứu anh."

Nỗ lực cứu tôi của Epinhauser không liên quan đến Black Order.

Trên thực tế, Black Order đã cố giết tôi, và lực lượng nòng cốt còn lại đã bị tiêu diệt. Những tàn dư rải rác không đáng

lo ngại, vì vậy theo một nghĩa nào đó, Black Order về cơ bản đã bị tiêu diệt.

Epinhauser tin tưởng ở tôi.

Tôi không biết ông ấy tin điều gì, nhưng ông ấy đã cố gắng cứu tôi vì niềm tin đó.

“Em có nhớ khi anh chiến đấu chống lại Orbis Class không?”

"Vâng..."

Cuộc chiến chống lại Lilka Eren và Oscar de Gardias.

Những sự kiện đó cuối cùng đã dẫn đến cuộc khủng hoảng Orbis Class.

"Epinhauser đã nói điều gì đó trong ủy ban kỷ luật."

“Ông ta đã nói gì?”

"Ông ấy nói rằng anh là cá nhân tài năng nhất trong lịch sử Temple."

Tôi nghĩ đó chỉ là một lời nói dối để bảo vệ tôi.

Làm sao tôi có thể bị gọi như vậy khi có Ellen ở đây? Sau khi hội đồng kỷ luật kết thúc, tôi đã nói với Epinhauser điều đó, và ông ấy nghiêm nghị trả lời rằng ông ấy thực sự tin điều đó.

“Anh biết rõ khả năng của mình hơn bất kỳ ai khác. Nhưng dù có nghĩ về điều đó bao nhiêu đi chăng nữa, anh cũng

không nghĩ mình lại đặc biệt đến thế. Vì vậy, có một chút... bối rối."

Epinhauser đã nhìn thấy gì ở tôi?

"Nhưng bây giờ nhìn lại, anh không thể nói rằng Epinhauser đã sai."

Cả Harriet và Olivia đều không thể đáp lại lời của tôi.

Tôi không biết liệu mình có thể so sánh với Ellen hay không.

Nhưng tại thời điểm này, chỉ một số ít người có thể đối mặt với Ellen, và tôi là một trong số họ.

Nếu tôi có thể đánh bại Ellen, thì những lời của Epinhauser sẽ là sự thật.

Tôi không biết tại sao ông ấy lại chết để bảo vệ tôi, hay ông ấy nhìn thấy gì ở tôi.

Tôi không có ý định hồi sinh ông ta với tư cách là một Death Knight, và ngay cả khi tôi hồi sinh, cuộc trò chuyện sẽ là không thể, vì vậy tôi sẽ không bao giờ biết được.

Ngay từ đầu, tôi đã thích giáo viên Class A Epinhauser cộc lốc và có vẻ không quan tâm đến sinh viên hơn là giáo viên Class B nhẹ nhàng và tình cảm như Mustrang.

Nhưng tôi đã nhầm.

Epinhauser không phải là một giáo viên thiếu quan tâm đến sinh viên của mình.

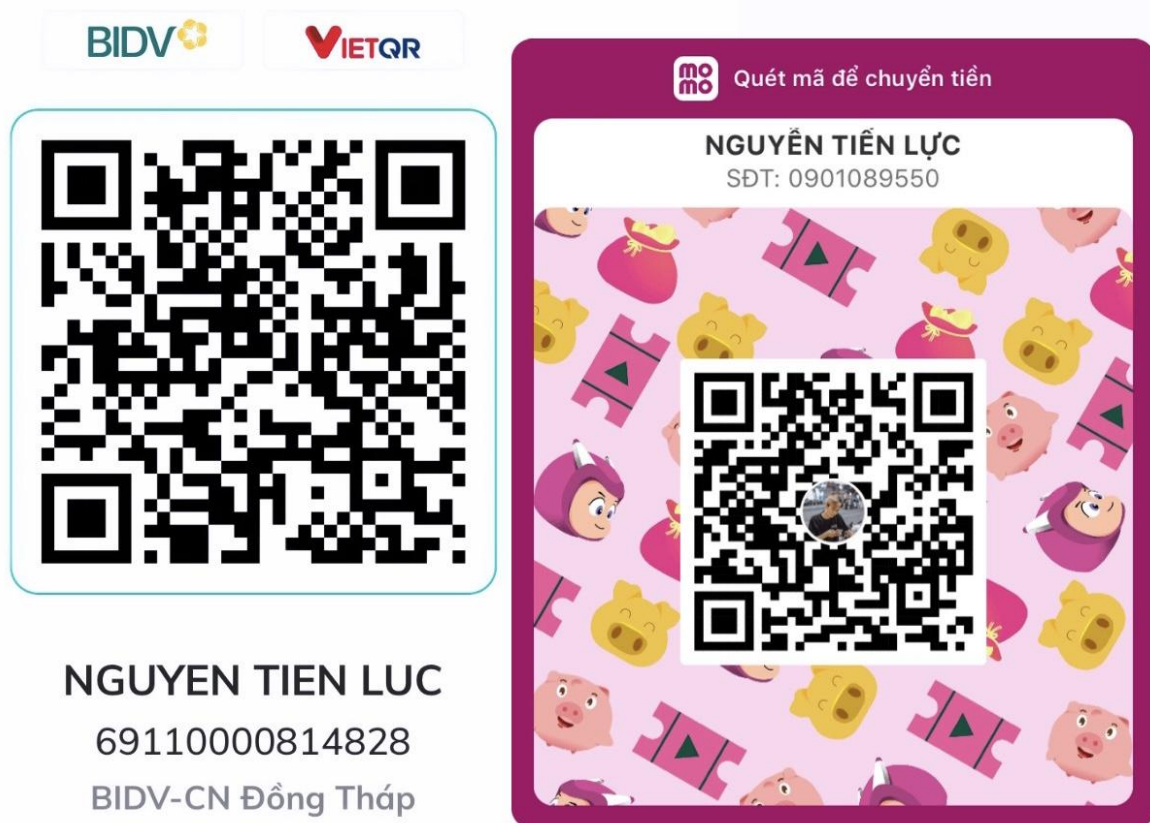
Tôi vẫn chưa hiểu Epinhauser.

"Chúng ta dừng lại ở đây."

Tuy nhiên, có vẻ như Epinhauser hiểu tôi.

*(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé
và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương
với id tên @Tienlucc.)*

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading